Lietas Nr. 13800023415
Lietas arhīva Nr. K29-0983-16/12

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2016.gada 12.oktobrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa
tiesnese Ieva Kulagina
ar sekretāri Nadīnu Grišuli
piedaloties prokuroram Jegoram Čekanovskim
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu, kurā apsūdzēts

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā.
Pārbaudījusi un izvērtējusi krimināllietas materiālus tiesa

konstatēja

/pers. A/ izdarīja uzbrukumu varas pārstāvei sakarā ar tās likumisku dienesta darbību.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos: /pers. A/ 2015.gada 2.novembrī ap pulksten 16.35, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, izciešot brīvības atņemšanas sodu, atradās Rīgas Centrālcietumā Rīgā, Mazā Matīsa ielā 3. Patvaļīgi atstājis savu darba vietu /nosaukums/, aizgāja uz Resocializācijas daļu, kur nolūkā uzbrukt ieslodzījuma vietas darbiniecei, bez atļaujas ielauzās brīvības atņemšanas iestādes dienesta kabinetā, pieskrēja pie Ieslodzījuma vietu pārvaldes Rīgas Centrālcietuma Resocializācijas daļas vecākās inspektores /pers. B/, kura atradās savā darba vietā un pildīja dienesta pienākumus, realizējot savu noziedzīgo nodomu, tīši, ne mazāk kā trīs reizes ar spēku pagrūda ieslodzījuma vietas darbinieci /pers. B/, kura atkāpjoties aizķērās aiz krēsla un nokrita uz grīdas. Pēc tam, turpinot savas noziedzīgās darbības, /pers. A/ uzgāzās /pers. B/ virsū un, kad viņa mēģināja atbrīvoties un nogāzt viņu no sevis, neļāva viņai piecelties, ar roku tīši grūda viņas galvu pret grīdu, kā rezultātā /pers. B/ ne mazāk kā piecas reizes atsitās pret grīdu. Kad /pers. B/turpināja pretoties, /pers. A/ piedraudēja iedurt šķēres viņai kaklā, pēc tam no savu bikšu kabatas izvilka šūšanas šķēres un vairākas reizes ar tām piedraudēja. Redzot reālos draudus savai dzīvībai, /pers. B/ centās atgrūst /pers. A/ rokas un nogrūst viņu no sevis. Cīņas laikā /pers. A/ ar šķērēm tīši savainoja /pers. B/, kura, mēģinot atbrīvoties, pierunāja viņu pārtraukt vardarbību, pēc kā /pers. A/ piecēlās, izgāja koridorā, kur viņu aizturēja un nogādāja Speciālās nodaļas dežūrdaļā.

/pers. A/ izdarītā uzbrukuma rezultātā /pers. B/ nodarīti šādi miesas bojājumi – galvas sasitums ar galvas smadzeņu satricinājumu, ādas ieskrāpējums labā vaigā, asinsizplūdumi labā augšdelmā, labā elkoņa locītavā, ādas nobrāzums labā elkoņa locītavā, asinsizplūdumi labā apakšdelmā, kreisā augšdelmā, kreisā apakšdelmā, ādas nobrāzums un asinsizplūdumi kreisā elkoņa locītavā, ādas ieskrāpējumi labā augšdelmā, labā apakšdelmā, labā plaukstā, kreisā plaukstā, kreisā augšstilbā un jostas rajonā kreisā pusē, virspusējas grieztas brūces kreisā krūts dziedzerī, kreisās plaukstas 1.pirkstā. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem, kas izraisījuši īslaicīgus veselības traucējumus no septiņām līdz divdesmit vienai dienai.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā.

Tiesas izmeklēšanā apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas atzina pilnībā, izdarīto nožēloja un uzturēja pirmstiesas kriminālprocesa laikā pieteikto lūgumu neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā. Apsūdzētais/pers. A/ atzina cietušās /pers. B/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju 10000 *euro* apmērā un materiālā kaitējuma kompensāciju 912,94 *euro* apmērā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmās un otrās daļas nosacījumiem, noklausoties prokurora Jegora Čekanovska, cietušās /pers. B/ pārstāvja /pers. C/ un cietušās /pers. B/ viedokli, tiesa nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā, jo apsūdzētais pilnībā atzīst savu vainu viņam celtajā apsūdzībā, to atzina arī pirmstiesas kriminālprocesa laikā un tiesai pēc krimināllietas materiālu pārbaudes nav šaubu par apsūdzētā /pers. A/ vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais sodāms.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda veidu, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot apsūdzētajam /pers. A/ soda mēru, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešās daļas nosacījumiem tiesa ņem vērā vainīgā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas nosacījumiem /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā smags noziegums.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudīti apsūdzētā /pers. A/ personu raksturojošie dati – agrāk tiesāts sešas reizes:

1) 2005.gada 12.aprīlī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 176.panta trešās daļas, 185.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas un 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz pieciem gadiem, ar mantas konfiskāciju un ar policijas kontroli uz vienu gadu;

2) 2008.gada 24.janvārī Liepājas tiesā pēc Krimināllikuma 176.panta trešās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz pieciem gadiem, ar mantas konfiskāciju un ar policijas kontroli uz diviem gadiem sešiem mēnešiem;

3) 2013.gada 12.decembrī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 159.panta pirmās daļas, 176.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās, trešās daļas un 51.panta pirmās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz astoņiem gadiem, ar policijas kontroli uz diviem gadiem un ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem;

4) 2014.gada 29.janvārī Rīgas pilsētas Centra rajona tiesā pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 176.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem deviņiem mēnešiem, ar policijas kontroli uz diviem gadiem;

5) 2014.gada 22.aprīlī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 159.panta pirmās daļas, 175.panta pirmās daļas, 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz astoņiem gadiem, ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem;

2014.gada 4.novembrī ar Daugavpils tiesas lēmumu, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, noteikts galīgais sods pēc 2013.gada 12.decembra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas sprieduma, 2014.gada 29.janvāra Rīgas pilsētas Centra rajona tiesas sprieduma un 2014.gada 22.aprīļa Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sprieduma – brīvības atņemšana uz astoņiem gadiem diviem mēnešiem, ar policijas kontroli uz trim gadiem un ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem sešiem mēnešiem;

6) 2015.gada 14.janvārī Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 176.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz desmit gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz trim gadiem un ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem sešiem mēnešiem. Spriedums stājās spēkā 2015.gada 7.februārī. Sods nav izciests, sodāmība likumā noteiktajā kārtībā nav dzēsta vai noņemta. (1.sējums 197. – 199., 207. – 208.lietas lapa, 2.sējums 1. – 2., 3. – 4., 5. – 7., 8. – 9., 44. – 47., 50. – 53., 72. – 79.lietas lapa)

Pie administratīvās atbildības nav saukts. (2.sējums 80.lietas lapa)

No Rīgas Centrālcietuma raksturots apmierinoši. (1.sējums 201., 202.lietas lapa)

VSIA "Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Psihiatriskās palīdzības dienesta uzskaitē nesastāv. Konsultēts pie bērnu psihiatra no 1998.gada 30.jūnija līdz 2001.gada 27.maijam. Atkārtoti ārstējies Jelgavas psihoneiroloģiskajā slimnīcā (11 reizes), pēdējā stacionēšana no 2003.gada 7.novembra līdz 2003.gada 21.novembrim, diagnoze: socializēti uzvedības traucējumi, izteikti jaukti mācīšanās iemaņu attīstības traucējumi. Diagnoze: vielu kaitējoša pārmērīga lietošana uzstādīta Jelgavas psihoneiroloģiskajā slimnīcā 2003.gadā. (1.sējums 224.lietas lapa)

VSIA "Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta profilaktiskajā novērošanā sastāvēja no 2002.gada 8.novembra līdz 2007.gada 8.februārim ar diagnozi: epizodiska ļaunprātīga toksisko vielu (līme "Moments") tvaiku inhalēšana. (1.sējums 225.lietas lapa)

VSIA "Bērnu klīniskā universitātes slimnīca" uzstādīta diagnoze: hiperkinētiski uzvedības traucējumi, socializēti uzvedības traucējumi, uzvedības pārmaiņas nav vai tās ir minimālas. (1.sējums 227., 228.lietas lapa)

/pers. A/ nav precējies, apgādājamo nav, līdz apcietinājumam strādāja SIA /nosaukums/ par zāles darbinieku. (1.sējums 218.lietas lapa)

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otrās daļas nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst vaļsirdīgu atzīšanos noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot /pers. A/ soda veidu, tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētais izdarīja smagu noziegumu, kas vērsts pret pārvaldības kārtību un personas veselību, atrodoties ieslodzījuma vietā un izciešot sodu par smaga nozieguma izdarīšanu, izskatāmais noziegums izdarīts bezkaunīgā un agresīvā veidā, bez acīmredzama vai loģiski izskaidrojama iemesla. Pie šādiem apstākļiem tiesa no Krimināllikuma 269.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajiem soda veidiem par atbilstošāko konkrētajā krimināllietā uzskata brīvības atņemšanas sodu, ko apsūdzētajam lūdza piemērot arī prokurors Jegors Čekanovskis.

Tiesas ieskatā, nosakot apsūdzētajam sodu brīvības atņemšanas veidā, tiks panākts Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā definētais soda preventīvais mērķis, un proti, aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Nosakot /pers. A/ soda mēru, tiesa ņem vērā to, ka lietā ir konstatēts apsūdzētā atbildību mīkstinošs un atbildību

pastiprinošs apstāklis. Tiesa ņem vērā arī to, ka iztiesāšanā apsūdzētais izmantoja Kriminālprocesa likuma 21.panta otrās daļas 1.punktā noteiktās tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršāku procesa veidu un piekrītot pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, tādējādi sekmējot ātrāku krimināltiesisko attiecību noregulējumu.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais izskatāmo noziedzīgo nodarījumu izdarīja pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas, kas viņam noteikts ar 2015.gada 14.janvāra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu, ar kuru /pers. A/ atzīts par vainīgu pēc Krimināllikuma 15.panta ceturtās daļas, 176.panta pirmās daļas un, piemērojot Krimināllikuma 50.panta piektās daļas nosacījumus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz desmit gadiem, bez mantas konfiskācijas, ar policijas kontroli uz trim gadiem un ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem sešiem mēnešiem. Spriedums stājās spēkā 2015.gada 7.februārī.

Krimināllikuma 51.panta pirmā daļa un pirmās prim daļas 1., 2.punkts noteic, ja notiesātais pēc sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas izdarījis jaunu noziedzīgu nodarījumu, tiesa jaunajā spriedumā noteiktajam sodam pilnīgi vai daļēji pievieno sodu, kas nav izciests pēc iepriekšējā sprieduma. Nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja persona, kura sodīta par smagu vai sevišķi smagu noziegumu, neizciestā soda laikā izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu un ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Tādējādi apsūdzētajam /pers. A/ nosakāmajam sodam par šo noziedzīgo nodarījumu daļēji pievienojams sods, kas nav izciests pēc 2015.gada 14.janvāra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas sprieduma.

Papildus tiesa ņem vērā Krimināllikuma pārejas noteikumu 14.[1]punkta nosacījumus, ka nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50.pantu vai pēc vairākiem spriedumiem saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu un konstatējot, ka personai ir noteikta gan policijas kontrole, gan probācijas uzraudzība, policijas kontroli ietver probācijas uzraudzībā neatkarīgi no policijas kontrolei noteiktā termiņa.

Ievērojot to, ka ar 2015.gada 14.janvāra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu /pers. A/ ir noteikti papildsodi gan policijas kontroles veidā uz trim gadiem, gan probācijas uzraudzības veidā uz trim gadiem sešiem mēnešiem, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc vairākiem spriedumiem, policijas kontrole uz trim gadiem ietverama probācijas uzraudzībā uz trim gadiem sešiem mēnešiem.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā cietušajai /pers. B/ ir radīts mantisks zaudējums 912,94 *euro* apmērā, kā arī nodarīts morāls aizskārums un fiziskas ciešanas, kas novērtējamas 10000 *euro* apmērā, ko apsūdzētais atzina pilnībā, līdz ar to norādītais mantiskais zaudējums un kompensācija par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām ir piedzenami no apsūdzētā /pers. A/.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 524., 527., 528., 529., 530.pantu tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 269.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz trim gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu, pirmās prim daļas 1. un 2.punktu šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot sodu, kas nav izciests pēc 2015.gada 14.janvāra Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas.

Galīgo sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz deviņiem gadiem, bez mantas konfiskācijas un ar probācijas uzraudzību uz trim gadiem sešiem mēnešiem.

Soda termiņu /pers. A/ skaitīt no 2016.gada 12.oktobra.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim piemērot /pers. A/ drošības līdzekli apcietinājumu.

Piedzīt no /pers. A/ 10912,94 *euro* (desmit tūkstoši deviņi simti divpadsmit *euro* 94 centi) par labu cietušajai /pers. B/.

Lietiskos pierādījumus – nagu paraugus, DNS paraugu un šuvēja šķēres, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma stāšanās spēkā iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2016.gada 26.oktobrī.

Tiesnese **Ieva Kulagina**